

[Martin Sørensen (Peterslund).]

Lange, naar han siger, at det ikke er saa let at finde en Løsning. De Konservative i Folketinget har jo gjort et Forsøg derpaa, men det var ikke heldigt — det var ogsaa det ærede Medlems Opfattelse af dette Forslag.

Det er jo rigtigt, at Brugsforeninger ogsaa har Interesse i en Mængde af de samfundsmæssige Forhold, de samme Forhold, som Handelsstanden og vi alle har Interesse i. Men Udgifterne hertil er deres Medlemmer ogsaa med til at betale. Jeg forstaar i øvrigt ikke, hvorfor det særlig skal fremhæves, at man tjener saa meget ved at handle i Brugsforeninger — det er jo en stor anbefaling for Brugsforeningerne, og det er jo knapt nok, at Handelen kan være tjent med, at man fremstiller det paa den Maade. Det er, som jeg sagde før, ikke nogen Forretning, naar nogle Mennesker slutter sig sammen for at købe Varer til deres eget Forbrug; det er ikke noget, de skal betale Skat af. Dersom de tjener noget ved det, kommer de til at betale Skat deraf. Det er saadan ude i Landdistrikterne, at de, der handler i Brugsforeningerne og har nogen Fordel af det, selvfølgelig kommer til at betale mere Skat end de, der handler andre Steder, hvor de ikke har denne Fordel. Jeg vil dog ikke hævde, at den bestaaende Ordning paa dette Omraade skal bestaa til evig Tid, fordi den engang er blevet indført. Det er muligt, at det ene Punkt: Ophævelsen af det solidariske Ansvar, maaske giver Brugsforeningerne en noget anden Karakter, som kan begrunde en Ændring. Derfor har vi ogsaa tilsluttet os Tanken om at indlede en Beskatning af Brugsforeninger.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling og endelig Vedtagelse i det høje Landsting.

J. S. Foget: Da jeg formodentlig bliver den eneste her i Salen, som stemmer imod det foreliggende Lovforslag, og da de, som ønsker at stemme for, nu har brugt en rum Tid til at kritisere det, vil det vel være rimeligt, at jeg motiverer min Stilling. Forinden jeg gaar over til at omtale, hvad jeg er imod i Lovforslaget, vil jeg dog komplimentere den højtærede Minister for de Forbedringer, der blev indført i Folketingsudvalget. Jeg vil gerne i den Forbindelse spørge den højtærede Minister, om han kan slutte sig til den Betragtning, som Folketingsmand Hassing-Jørgensen gjorde gældende, da han sagde, at man turde for-

mulere Stillingen saaledes, at vi dels har faaet alle de Skatter, der overhovedet kan lægges paa os, og at vi dernæst skal laane alle de Penge, vi kan laane.

Det var til stor Gavn, at Skatten blev simplificeret. Der var ingen, der kunde hitte Rede i de tre oprindeligt foreslaaede Skatteformer. Hvorvidt vi skal glæde os over, at Lovens Gyldighed er begrænset til et Aar, skal jeg lade staa hen. Det kan meget godt være, at man næste Aar vilde ønske, at denne Ændring ikke var foretaget, men skulde Varigheden i 2 Aar være afhængig af, at der paa Finansloven kunde foretages Ændringer, saa vil jeg dog foretrække den 1-aarige Varighed.

Efter min Opfattelse er den mest retfærdige Skat Skatten paa Indtægt. Jeg er derfor tilfreds med, at Hovedvægten er lagt paa dette Afsnit. At den progressive Skala kan ramme meget haardt paa de allerstørste Indtægter, deri kan jeg give de Konservative Ret. Men efter at Ministeren har forladt sit Forlangende om, at Skatten ikke maa fradrages ved Aarsopgørelsen, kan det dog selv i Tilfælde, hvor hele Indtægten tages i Skat, kun blive hvert andet Aar, thi saa bliver hvert andet Aar jo fuldkommen skattefrit.

Jeg vilde ikke have haft noget imod, om den progressive Skala satte haardere ind, lidt før den gør det. Rent tilfældigt sad jeg og gennemsaa Regnskaberne fra De danske Spritfabrikker, hvoraf det fremgaar, at der er udbetalt godt 63 000 Kr. i Tantième til Bestyrelsen og det samme til Direktøren alene. For nu at se, hvorledes Loven vil virke i et saadant Tilfælde, beregnede jeg Direktør Chr. H. Olesens faste Løn til 30 000 Kr. — hvorvidt det er rigtigt, kan jeg ikke sige. Hans Tantième er 63 000 Kr., altsaa tilsammen 93 000 Kr. Hertil kommer, hvad han tjener paa forskellige andre Maader, men jeg holder mig til de 93 000 Kr., som denne monopoliserede Direktør antagelig har opnaaet for 1939. Denne Aarsindtægt vilde 25 Familier kunne leve godt af. Nu skal Hr. Chr. H. Olesen altsaa betale 15 712 Kr. af de 60 000 Kr. og derefter 36 pCt. af Resten. Tænker man sig nu, at han har betalt 15 000 Kr. i Skat Aaret forud, bliver Resten kun 18 000 Kr., af hvilke han skal svare 36 pCt.; det bliver 6 480 Kr.; altsaa bliver hele hans Indkomstskat 22 192 Kr., og der bliver saaledes endda 71 000 Kr. tilbage til ham i Nettogevinst. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Kommunen!). Dernæst kommer Kommuneskatten, det er rigtigt. Men jeg finder ingen Grund til at beklage